

בש"פ 7594/15 - פלוני נגד פלוני

בבית המשפט העליון
בש"פ 7594/15

לפני: כבוד הנשיאה מ' נאור

המבקש: פלוני

נגד

המשיב: פלוני

18.11.2015

החלטת בית הדין הרבני האזורי תל אביב יפו מיום

בשם המבקשת בתיק מס'

845459/4 בית הדין הרבני

האזורי תל-אביב-יפו: בעצמה

בשם המשיב בתיק מס'

845459/4 בית הדין הרבני

האזורי תל-אביב-יפו: עו"ד מירי פרידמן; עו"ד אייל שמולביץ

החלטה

1. לפניי הודעות בית הדין הרבני האזורי בתל אביב יפו בעניין החלטתו להטיל על המשיב עשרה ימי מאסר וכן קנס של 5000 ש"ח, בהתאם לסעיף 7א(ב) לחוק בתי דין דתיים (כפיית ציות ודרכי דיון), התשט"ז-1956 (להלן - החוק). על פי סעיף 7א(א) לחוק, לבית דין דתי תהיינה כל הסמכויות על פי סעיפים 6 ו-7 לפקודת בזיון בית משפט לכוף אדם בקנס או במאסר לציית לצווים שניתנו על ידו. על פי סעיף 7א(ב) לחוק, על הטלת עונש כאמור יש להודיע לנשיא בית המשפט העליון, שבסמכותו לבטל את העונש או לשנותו לקולה, לאחר שזימן את הנידון אם ביקש זאת.

עמוד 1

2. בדיון שעניינו צו הגבלה שהתקיים בפני בית הדין הרבני ביום 2.11.2015, הודיע המשיב כי הוא מסרב לקיים את פסק דינו של בית הדין הרבני, ואף הפריע למהלך הדין. לאחר שהותרה שלש פעמים כי ייקנס בשל כך, ומאחר שהדבר לא הועיל, קנס בית הדין את המשיב בסך של 5000 ש"ח בגין בזיון בית הדין. בית הדין ניסה - ללא הועיל - להמשיך ולנהל את הדין, ולאחר שהותרה המשיב שוב ושוב, הוא עזב את אולם הדיונים בלא הרשאה תוך שהוא מטיח דברים בדיינים. בשל כך הטיל בית הדין על המשיב עשרה ימי מאסר. בית הדין נימק זאת בכך שמדובר בבעל שמבזה באופן סדרתי את בית הדין, אינו מקיים את פסקיו ואף נוהג באכזריות כלפי אשתו. כל זאת בהחלטה שניתנה - לפי המצוין בה - ביום 7.11.2015.

3. ביום 9.11.2015 נקלטה בבית משפט זה החלטתו הנזכרת של בית הדין. בהחלטה לא צוין אם הוצאה פקודת מאסר, ולא צוין מועד המאסר הצפוי.

4. לאחר שביקשתי זאת, הגישו הצדדים את תגובתם להחלטה. תגובותיהם התקבלו ביום 17.11.2015. בתגובתו של המשיב, הוא הודה כי התנהלותו הייתה בעייתית, אך לטענתו היא נבעה מחוסר אונים. המשיב טען כי התובעת ממשיכה להפר את הסדרי הראייה. עוד הוא טען כי השמתו מאחורי סורג ובריח תוביל להסלמה, ולא תשרת את התובעת. המשיב בקש לקיים דיון נוסף בין הצדדים בבית הדין, אשר יבהיר את ההשלכות של התנהגות הצדדים. עוד טען המשיב כי אין ביכולתו הכלכלית לעמוד בתשלומי המזונות, וכי "כל מבוקשי הוא לראות הילדים לפי הנחיית פקידת הסעד ולשלם מה שיש, ויותר מאשמח לתת גט ולסיים הפרשה". לכן בקש המשיב לדחות את מימוש החלטתו של בית הדין הרבני עד לקיום דיון נוסף, לטובת סיום פרשת הגירושין. התובעת בתגובתה ציינה בין היתר כי היא לא רואה לנכון לקנוס את המשיב לטובת קופת המדינה, כי אם לגבות ממנו את כספי המזונות. כמו כן היא טענה שיש לאסרו על אי מתן גט.

5. עוד באותו יום שבו התקבלו תגובות הצדדים, קרי ביום 17.11.2015, ניתנה החלטתי שלפיה :

"1. בשים לב לכך שהמשיב הביע בתגובתו נכונות לתת גט ולסיים את הפרשה, בית הדין יבחן בהקדם האם ניתן ליישב את הסכסוך בדרכי שלום, לרבות לעניין המאסר.

2. בית הדין יודיענו החלטתו."

6. היום, 18.11.2015, נקלטה בבית המשפט פקודת מאסר שהוציא בית הדין הרבני למשיב. מקריאת הפקודה מסתבר שהיא הוצאה כבר ביום 2.11.2015 (כלומר 7 ימים לפני שבית הדין הודיע לנו אודות ההחלטה להטיל מאסר על המשיב), ושהמשיב ייאסר היום, 18.11.2015.

7. ביום 18.11.2015 נקלטה בבית המשפט גם הודעת בית הדין הרבני שלפיה בעקבות החלטתי נקבע מועד דחוף לדיון ליום 22.11.2015 לשעה 11:00, שהוא המועד המוקדם ביותר שבו יושב בית הדין בהרכב מלא. להודעה זו צורפה הזמנה לאסיר, שמורה לשירותו בתי הסוהר להביא את המשיב לדיון האמור. משמעות הדבר היא כי בית הדין ביכר שלא לבטל או לדחות את מאסרו של המשיב, וכי המשיב ירצה חצי מעונשו לפני הדיון הדחוף שנקבע.

8. אמנם, טוב עשה בית הדין שפקודת המאסר שנתן ביום 2.11.2015 הורתה על מאסר נדחה שיחל רק ביום 18.11.2015. דחייה זו עשויה הייתה לאפשר שהות לביקורת שיפוטית. ואולם, יש להצר על כך שפקודת המאסר לא צורפה להודעת בית הדין הרבני מיום 9.11.2015. במבט צופה פני עתיד, וכדי שהביקורת השיפוטית מכוח סעיף 7א(ב) לחוק תהיה אפקטיבית, על בתי הדין הדתיים להמציא לבית המשפט את כלל המידע הרלוונטי הנוגע להחלטותיהם בדבר בזיון בית הדין, לרבות מועדי המאסר - בהקדם האפשרי. אם לא יעשה כך, זכויות בעלי הדין עלולות להיות מקופחות.

9. בלי לקבוע מסמרות, אני מורה כי המשיב ישוחרר בערבות עד לדיון בעניינו ביום 22.11.2015. לאחר מכן יפעל בית הדין בחכמתו ויודיעני החלטתו מידית.

ניתנה היום, ו' בכסלו התשע"ו (18.11.2015).

ה נ ש י א ה
